

lader derfor den Art Forsvar ligge. Saa vil jeg gaa til det, som hidtil — det synes ikke længere i samme Grad som tidligere — har spillet den væsentligste Rolle, nemlig det sanitære Hensyn. Man har sagt, at Systemet var nødvendigt for at forebygge en altsor. ødelæggende Udbredelse af den veneriske Smitte. Naar man nu paastaar det, skulder man jo uimodsigelig at føre Beviset for, at Systemet har gavnet i den nævnte Retning. Det er det, jeg særlig vil bede den høitærede Justitsminister oplyse os om, nemlig om de statistiske Resultater, da tale i den Retning. Jeg har, saavidt jeg har kunnet overkomme, gennemgaaet, hvad der har ligget for, men jeg maa tilstaa, at jeg har ikke kunnet se endog det fjerneste Forsøg paa ved Hjælp af Statistiken virkelig at godtgjøre, at det System, vi nu lide under, dog alligevel burde fastholdes som det mindre Onde mellem flere andre. Erfaringen fra andre Lande gaar jo for Resten i den samme Retning, at man ikke er i Stand til at godtgjøre, at det System, som der her er Tale om, forebygger Noget i sanitær Henseende. Naar man vil dømme allerlempeligst, maa man ganstke sikkert sige, at Resultaterne tale for, at har det bestaaende System ikke skadet i sanitær Henseende, gavnet har det i alt Fald ikke. Med dette Resultat er det selvfølgelig uforvarligt at vedligeholde det. Kun naar man var i Stand til at godtgjøre, at det i meget væsentlig Grad havde forebygget den paagjældende Smittes videre Udbredelse, kunde det forstås, at man holdt paa det; selv da var det efter min Mening ikke forvarligt, men det var dog Noget, der kunde lade sig høre. Men det forholder sig jo tværtimod saa, at man kan læse Udtalelser af Speciallæger, som gaa i den modsatte Retning, nemlig, at netop det herskende System, Bordelssystemet, Kasernerings-systemet, den offentlige Prostitution i det Hele, er egnet til i en ganstke væsentlig Grad at fremkalde og befordre Udbredelsen af den omtalte Smitte. Altsaa spørger jeg den høitærede Minister: Hvilke Bewisligheder har man for, at dette i moralsk Henseende saa uforvarlige System har baaret gode Frugter i sanitær Henseende? Indtil jeg hører det nærmere oplyst, skal jeg forbeholde mig min Mening, hvad denne Side af Sagen angaar. Der er i den senere Tid kommet en tredje Art Forsvar frem for den autoriserede Prostitution, og jeg har Indtrykket af, at det er fket i Følelsen af, at man ikke længere kan forsvare Systemet sanitært. Saa har man gaaet mere brutalt tilværks; man har sagt, at Systemets egentlige Formaal laa deri, at det var en Samfundsnødvendighed.

Civilisationen medfører, hedder det, at mange Mænd kunne ikke saa godt gifte sig; der er tilmed jo for mange Mennesker, og da Mændene ikke kunne styre deres Drifter, bør Samfundet træde til og sørge for, at det bliver muligt for dem paa den mindst skadelige Maade at tilfredsstille deres naturlige Trang. Det er, som sagt, den sidste Defension for Systemet; jeg antager det ikke for nødvendigt at komme ind paa en Smøbegaaelse af hele denne Betragtning, men jeg vil dog for en Ordens Skyld spørge den høitærede Minister, om han paa nogen Maade vedkender sig dette Forsvar for det bestaaende System, om han erkjender, hvad hans sagkyndige Læger offentlig have udtalt, at Samfundet har en Forpligtelse til at sørge for, at visse Mandfolk kunne paa den mindst skadelige Maade faae den nævnte Art Fornødenheder tilfredsstillet? — Naar man ser nærmere til, viser det sig egentlig ganstke naturligt, at hele dette System ikke har gavnet, som man har troet. Thi man har aldrig villet tage Systemet fuldt ud. Den Gang i forrige Aarhundrede Tanken kom frem om at regulere og organisere Lasten og Utugten ved Statens Hjælp, var Systemet klart og konsekvent. Man foreslog, at Samfundet skulde sørge for den Klasse Fornødenheders Tilfredsstillelse, Samfundet skulde ligefrem paa sit Budget optage Ordningen af disse Forhold, Overstudet skulde gaa i den offentlige Kasse, Understudet skulde dækkes af det Offentlige. Kvinderne skulde undersøges, men Mændene med. Naturligvis, for skal Varens Godhed kunne garanteres, maa selvfølgelig begge Parter undersøges. Men ved Gjennemførelsen strøg man den ene Part, Mændene gif fri for Undersøgelse, men derved blev hele Systemet ødelagt. Jeg antager nu ikke, at man i vore Dage, da det mere og mere viser sig, at Systemet er umuligt, vil vove at gaa yderligere og gjenoptage det fuldt ud og konsekvent, som det oprindelig blev foreslaaet.

Altsaa, jeg tillader mig at paastaa, at der ikke fra nogen Side kan anføres Noget til Forsvar for det System, vi have. Og naar det er Tilfældet, mener jeg, det er Lovgivningsmagtens og Administrationens ligefremme Forpligtelse at afflasse det, at fjerne denne skrigende Plet paa vor Lovgivning. Længe søgte Lovgivningen ligesom at skulle sig fra det. Systemet blev tolereret, men Lovgivningen kjendte det ikke; den stammede sig. Først i den nyeste Tid har Lovgivningen ligesom løftet Sløret og vedkjendt sig til en vis Grad Ansvar for hele denne Institution. Men naar man ikke længere kan begrunde den, maa den falde. Hvad skal der